

чийто синъ бил на умиране. Идва той при Сафио, като при прочутъ постникъ и му казва: „Дайте помошъ на сина ми!“ Сафио отива при болния, и съ едно махане на ръцѣтѣ прѣмахва болестта. Съ едно махане на ръцѣтѣ маха болестта, но своята скрѣбъ не може да прѣмахне. Този патриций останалъ много доволенъ отъ Сафио и като мислилъ, какво да му направи отъ благодарностъ, направилъ му едни много хубави дрехи, обуща, шапка, приготвилъ му много хубаво ядене, и всичко туй му изпратилъ въ златни и сребърни сервизи. Сафио, като видѣлъ всичко това, казалъ си: „Е, имало добри хора на свѣта“. И тъкмо мислилъ да се облѣче, понахрани и понарадва, ето идва единъ бѣденъ, казва му: „Голь съмъ, нѣмашъ ли една дрешка?“ Той погледналь, погледналь, въздѣхналь си и казалъ: „Нѣма де се носять дрехитѣ“. Взима ги и му ги дава. Слѣдъ него идва другъ единъ босъ, казва: „Бось съмъ, обуща нѣмашъ ли?“ — Е, че отида гащитѣ, отидаха; хубавата римска тога и тя отиде, но и обущата ще отидатъ. Дава и тѣхъ, въздѣхва си. Не се минава много врѣме, единъ гологлавъ идва, иска шапка. Дава и шапката си. Казва си: „Е, поне яденето ми остава“. Не се минава много, идва една одърпана мома, гладна. Дава ѝ яденето и си въздѣхва. Поглежда, едно парченце хлѣбъ му остава. Мисли си: „Поне малко хлѣбецъ ще си хапна“. Оставатъ още и сервизитѣ. Той ги гледа. Минава една римлянка, казва му: „Отче, помогни ми, моятъ възлюбенъ не иска да ме вземе, иска прика, нѣкакви златни сѫсъди, нѣкакви чаши“. Въздѣхва си Сафио, дава и тѣхъ. Остава само съ малкото парченце хлѣбъ. Но, ето гледа, идвашъ отънка птички, накацашъ около него, започвашъ да чуруликашъ, и тѣ искашъ. Отдѣля и за тѣхъ, но остава и за себе си едно малко парченце. Току изведнъжъ, изъ дупката се явява една малка мишка, казва: „За мене нѣма ли?“ Дава и ней, и той остава безъ нищо. Тежкъ е жизотътъ! — Не е тежкъ. Той въздѣхва дълбоко, намира се прѣдъ една дилема. Тогава се явява неговиятъ Учителъ, Христосъ, но не тѣй, както вие си мислите, че ще се язи Христосъ. Явява се Христосъ при него, поглежда го, усмихва му се и казва: „Ти прѣмина добръ изпита, азъ съмъ доволенъ отъ тебе“. Знаете ли какво